

[Halvdan Henriksen.]

her ved sagens første behandling at undersøge, at det foreliggende lovforslag i modsætning til dansk strafferet ikke bygger på det princip, at en straffelov skal udarbejdes så specificeret, at der gives domstolene detaillerede retningslinier at gå frem efter. Den danske straffelovs beskrivelse af de enkelte forbrydelsers gerningsindhold tilstræber, som også nævnt af det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen, at give nøjagtige definitioner af, hvad der er strafbart, ligesom der gennem strafferammebestemmelserne er givet specificerede regler for sanktioner, som også nævnt af det ærede medlem frk. Helga Pedersen. På denne måde opnås det, at lovovertræderne nøje kan vide, hvad der er strafbart, og hvilke straffe man udsætter sig for ved at begå de enkelte forbrydelser. Dette princip er utvivlsomt et vigtigt led i den enkelte persons retsbeskyttelse overfor vilkårligheder fra det offentliges side.

Jeg er dog ikke helt enig med det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen i alle de udtalelser, det ærede medlem fremsatte. Jeg tror ikke, at dette forslag kan danne grundlag for ændringer i den danske straffelov.

Jeg synes også, det er rigtigt her at fremhæve, at forholdet dog vist må være dette, at hvis en kriminallov skal afholde folk fra at begå forbrydelser, må det stå den pågældende klart, at den grove forbrydelse bliver bedømt anderledes end den mindre grove, og at gentagelser af forbrydelser kan bevirke stærkere sanktioner. Forslaget har efter min opfattelse ikke løst dette spørgsmål, selvom det, som også nævnt af det ærede medlem frk. Helga Pedersen, er sådan, at dette forslag betegner noget epokegørende nyt for hele det grønlandske folk på det her angivne område. Men hele dette forhold og andre spørgsmål, som jeg ikke her skal komme nærmere ind på, kan vi formentlig drøfte i udvalget. Naturligvis må man gøre sig klart, at dette forslag til den første virkelige kriminallov for Grønland er noget af et eksperiment, og at indhøstede erfaringer kan medføre, at loven senere må tages op til revision.

Til slut skal jeg blot nævne, at min gruppe ser med sympati på forslaget og er meget glad for den nyordning af de grønlandske forhold, der nu gennemføres på en

række områder, og som vel må siges at være den direkte anledning til dette lovforslags fremsættelse i den form, det har fået.

Steen: Efter at jeg nu har haft lejlighed til med stor interesse først at høre den højtærede statsministers fremsættelsestale, derefter at gennemgå lovforslaget og de til lovforslaget hørende bemærkninger og nu endelig at høre den udførlige gennemgang, de forskellige ordførere har gjort forslaget til genstand for, føler jeg ikke nogen opgave ved i øjeblikket at fremsætte nogen udtalelser, og grunden er i det store og hele den, at det ville komme til at forme sig som gentagelser. Men med forbehold overfor enkeltheder kan jeg tiltræde forslagens principper og anbefale det til fortsat velvillig behandling.

Aksel Larsen: Jeg kan ganske tiltræde det synspunkt, der er fremsat af det ærede medlem hr. Steen, at det er ikke nødvendigt nu at foretage nogen detaljeret gennemgang af lovforslaget. Jeg vil blot bemærke, at man lever i Grønland i alle mulige henseender i en overgangstid, og at det i denne overgangstid er nødvendigt at udarbejde retsregler, men at man naturligvis skal være meget varsom ved udarbejdelsen. Hvis man går for vidt i retning af at ville indføre retsprincipper eller metoder el. lign. herfra, kommer man til at gøre fortræd.

Jeg kunne godt fremsætte en del almindelige betragtninger, men jeg vil undlade at gøre det og nøjes med at henvise til, hvad min partifælle, hr. Chr. Nielsen, sagde i sin tale i landstinget ved behandlingen af den grønlandske retsplejelov, og jeg vil så erklære, at for mig at se synes dette forslag stort set at være godt. I hvert fald finder jeg, at det er et udmærket princip, at man klart og tydeligt opregner, hvad man anser for lovovertrædelser — der bliver så lejlighed til at arbejde med sagen og tage detailleret stilling til, om man mener, forslaget bør ændres på det ene eller det andet punkt — og at man derpå fortæller om forbrydelsernes retsfølger og giver dommeren et meget vidt spillerum, såvidt jeg kan se ubegrænset spillerum med hensyn til at afgøre, hvilke retsfølger den enkelte lovovertrædelse skal få. Jeg tror ikke, det kan gøres på anden måde, men det er ganske vist